

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd-3791/2025-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr.sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, Slavka Pavkovića člana vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i Josipa Turkalja člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza AER MARINA d.o.o., Split, Ulica Domovinskog rata 52, OIB 02407675915, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko Arapović, odvjetnik u Dubrovniku, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB 22694857747, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Grgić i partneri d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, odlučujući o prijedlogu za dopuštenje revizije tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-896/2025-3 od 16. travnja 2025. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-182/2022-58 od 13. prosinca 2024., u sjednici vijeća održanoj 28. listopada 2025.,

r i j e š i o j e:

I. Prijedlog za dopuštenje revizije u dijelu koji se odnosi na pravna pitanja se odbija.

II. Prijedlog za dopuštenje revizije u dijelu koji se odnosi na povredu temeljnih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljenih sloboda se odbacuje.

Obrazloženje

1. Tuženik je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-896/2025-3 od 16. travnja 2025. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-182/2022-58 od 13. prosinca 2024.

2. Na prijedlog nije odgovoreno.

3. Prijedlog za dopuštenje revizije tuženika djelomično nije osnovan i djelomično nije dopušten.

4. Postupajući sukladno odredbi čl. 387. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.- dalje: ZPP), ovaj sud je ocijenio da naznačena pitanja nisu važna u smislu odredbe čl. 385.a st. 1. ZPP-a za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja, kao osiguranika i ugovaratelja osiguranja, da mu tuženik, kao osiguratelj, nadoknadi štetu odnosno isplati osigurninu zbog potpunog oštećenja njegove zračne letjelice model i tip CESNA 172, registrarske oznake 9A DBK, serijski broj motora 10-360-HB, godina proizvodnje 1973.

6. Tuženik u prijedlogu postavlja sljedeća pitanja:

„1. Je li u primjeni čl. 215.b. st. 1. i 2. ZPP-a (NN 70/19) potrebno zaključiti da je došlo do obustave postupka po samom zakonu kada pravni slijednik tužitelja koji je brisan iz sudskog registra ne preuzme postupak u roku od 3 mjeseca pa je su li rješenja koje sud u primjeni citirane odredbe ZPP-a deklaratornog karaktera sve budući ista samo konstatiraju nastup obustave postupka do kojega je došlo prije nego je samo rješenje doneseno, a sve imajući na umu pravna stajališta izražena u odlukama Vts RH PŽ-1604/05-4 od 04.11.2008., Ts u Osijeku Povrv-173/2023-14 od 17.04.2023., Ts u Zagrebu P-1876/14 od 25.04.2022. pa je li stoga ovaj postupak nezakonito proveden kada su nižestupanjski sudovi donijeli meritornu odluku odnosno presudu umjesto da konstatiraju da je prethodno već po samom zakonu nastupila obustava postupka?

2. Je li drugostupanjski sud prilikom odbijanja istaknutog prigovora zastare, a o kojem prigovoru je prvostupanjski sud propustio odlučiti, obvezan navesti i obrazložiti koje odredbe procesnog i materijalnog prava je primijenio odlučujući o prigovoru zastare pa kada prigovor zastare odbija tvrdnjom da o ovome prigovoru prvostupanjski sud nije ni trebao odlučiti budući se isti „zasniva na potpuno pogrešnom shvaćanju pravila parničnog postupka i pravnog instituta pravnog slijedništva“ da li time čini apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP koja ima za posljedicu povredu ustavnih i konvencijskih prava na pristup sudu i prava na obrazloženu odluku, a sve u smislu stajališta izraženih u odlukama Ustavnog suda RH U-III-2060/2017 od 21.10.2020., Vrhovnog suda RH Rev-3427/2019-2 od 20.09.2022., III Kr-38/14-4 od 06.11.2014., ESLJP – Tatishvili protiv Rusije od 22. veljače 2007.?

3. Je li drugostupanjski sud donosi nezakonitu presudu kada primjenom pogrešnog zakona odbije istaknuti prigovor neosnovanosti tužbenog zahtjeva odnosno prigovor nepostojanja pasivne legitimacije tuženika zbog prigovora da je ugovor o osiguranju prestao po samom zakonu zbog neplaćanja premije osiguranja (čl. 937. Zakona o obveznim odnosima), a sve imajući na umu pravna stajališta izražena u odlukama Vrhovnog suda RH Rev-2563/1992-2 od 06.04.1993., Žs u Osijeku GŽ-1044/2021-5 od 10.11.2022., Žs u Puli GŽ-47/2016-4 od 20.02.2017.?

4. Mogu li stranke ugovora o osiguranju letjelice (tužitelj-osiguranik i tuženik-osiguratelj) ugovoriti primjenu odredbe čl. 937. Zakona o obveznim odnosima sve u smislu odredbe čl. 700. st. 4. Pomorskog zakonika pa kada stranke to i učine Uvjetima ugovora o osiguranju da li je stajalište drugostupanjskog suda da odredbe Pomorskog zakonika ne poznaju prestanak ugovora o osiguranju zbog neplaćanja premije po samom zakonu u protivnosti sa pravnim stajalištima izraženima u odlukama Vrhovnog suda RH Rev-47/2024-2 od 23.01.2024., Žs u Osijeku GŽ-1044/2021-5 od 10.11.2022., Žs u Puli GŽ-47/2016-4 od 20.02.2017.?

5. Kada stranke ugovora o osiguranju letjelice ugovore primjenu odredbe čl. 937. Zakona o obveznim odnosima sve u smislu odredbe čl. 700. st. 4. Pomorskog zakonika da li u slučaju kada tužitelj/osiguranik ne plati premiju osiguranja niti u roku od godine dana od dospelosti treba zaključiti da je ugovor o osiguranju prestao po samom zakonu, a sve imajući na umu pravna stajališta izražena u odlukama Vrhovnog suda RH Rev-47/2024-2 od 23.01.2024., Žs u Osijeku GŽ-1044/2021-5 od 10.11.2022., Žs u Puli GŽ-47/2016-4 od 20.02.2017.?

6. Predstavlja li povredu načela neposrednosti iz čl. 4. Zakona o parničnom postupku te je li tuženik onemogućen u raspravljanju (bitna povreda parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a) radi čega su povrijeđena tuženikova ustavna i konvencijska prava (posebno sa aspekta povrede prava na pristup sudu, pravo na pravično i javno suđenje, pravo na dokaz, zabrana arbitrarnog postupanja, pravo na pravnu sigurnost) postupanjem suda na način da utvrđuje odlučne činjenice (o kojima ovisi odluka suda o pravnoj osnovi tužbe-pitanje je li štetni događaj/osigurani slučaj izazvan namjerno odnosno prijevarno) na temelju vještačenja provedenog u drugom postupku odnosno u kaznenom postupku usprkos protivljenju tuženika da se postupi na navedeni način odnosno unatoč protivljenju tuženika da se takvo vještačenje iz kaznenog postupka koristi za potrebe predmetnog parničnog postupka radi čega je upravo tuženik i predlagao u predmetnoj parnici provesti adekvatno vještačenje na okolnosti uzroka nastanka štetnog događaja/osiguranog slučaja tvrdeći da je štetni događaj izazvan namjerno odnosno prijevarno, a sve imajući na umu pravna stajališta izražena u odlukama Vrhovnog suda RH Rev-469/2017-2 od 11.03.2020., Žs u Bjelovaru GŽ-164/2012-5 od 06.06.2013., Europskog suda za ljudska prava u predmetima LB INTERFINANZ A.G. protiv Hrvatske, presuda, 27. ožujka 2008., zahtjev br. 29549/04; Perić protiv Hrvatske, odluka, 27. ožujka 2008., zahtjev br. 34499/06; predmet Kaufman protiv Belgije, odluka, 9. prosinca 1986., zahtjev br. 10938/84?

7. Da li u slučaju suđenja kada nižestupanjski sudovi odbiju ocijeniti privatno vještačenje dostavljeno od tuženika i koje privatno vještačenje je predstavljalo argumentirane stručne prigovore na vještačenje koje je odredio sud u parnici te odbiju saslušati vještaka kojega je sud odredio u postupku na način da se zatraži od vještaka da se očituje na privatno vještačenje dostavljeno od strane tuženika uz obrazloženje da se vještak nije trebao očitovati na privatno vještačenje za koje je tuženik navodio da predstavljaju njegove stručne prigovore na provedeno vještačenje kojemu prigovara jer da je tuženik umjesto traženja da se vještak određen od strane suda očituje na prigovore sadržane u pisanom privatnom vještačenju trebao sam postavljati usmene prigovore protivno pravnim stajalištima izraženima u odlukama

Vrhovnog suda RH Rev-946/1997-2 od 07.03.2001., Rev-1276/2016-3 od 13.04.2021., Rev-149/2025-2 od 18.02.2025. kao i odluci Visokog trgovačkog suda PŽ-1504/2025-2 od 29.04.2025.?

8. U slučaju kada su stranke policom i Uvjetima kasko osiguranja ugovorile da će se osiguraniku koji je obveznik poreza na dodanu vrijednost (PDV) iznos naknade materijalne štete umanjiti PDV a osiguranik po predmetnoj polici osiguranja je u vrijeme zaključenja ugovora o osiguranju i u vrijeme nastanka štete bio obveznik poreza na dodanu vrijednost je li sud dužan u postupku utvrditi visinu materijalne štete na način da u istu ne bude uključen PDV i tužitelju/osiguraniku dosuditi naknadu materijalne štete umanjenu za PDV ili je pak odlučno je li stečajna masa osiguranika obveznik PDV-a sve budući je osiguranik tijekom vođenja parničnog postupka brisan iz sudskog registra?

9. Kada je tuženik žalbom pobijao prvostupanjsku presudu ističući da ista ne sadrži razloga (čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP) glede neprihvatanja prigovora tuženika u odnosu na zatražen početak tijeka zakonskih zateznih kamata je li drugostupanjski sud donio nezakonu presudu s kojom je također počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP i ujedno pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odbio žalbu tuženika uz pogrešno izraženo stajalište glede primjene mjerodavnog zakona osnovom kojega je trebalo odlučiti o prigovoru nezakonito suđenog početka tijeka zakonskih zateznih kamata?

10. Je li drugostupanjski sud donosi nezakonu presudu kada primjenom pogrešnog zakona odbije istaknuti prigovor odnosno žalbeni razlog tuženika s kojim je pobijao prvostupanjsku presudu u odnosu na suđeni početak tijeka zakonskih zateznih kamata, a sve imajući na umu pravna stajališta izražena u odlukama Vrhovnog suda RH Rev-2563/1992-2 od 06.04.1993., Rev-47/2024-2 od 23.01.2024.?

11. U slučaju kada tužitelj podnese odštetni zahtjev za naplatu štete po osnovi ugovora o kasko osiguranju pri čemu uz zahtjev za naknadu štete dostavi dokumentaciju iz koje je vidljivo da se upravo protiv njega vodi kazneni postupak radi namještanja upravo te štete za koju je podnio odštetni zahtjev i što u smislu odredbi ugovora o osiguranju i pravilne primjene zakona predstavlja razlog za neisplatu postavljenog zahtjeva za naknadom štete da li mu pripada pravo na traženje zakonskih zateznih kamata od dana podnošenja odštetnog zahtjeva sve imajući na umu pravna stajališta izražena u odlukama Vrhovnog suda RH Rev-x-165/10-2 od 10.11.2011., Rev-1137/10 od 15.06.2011., Rev-1067/04-2 od 16.11.2005., Žs u Varaždinu GŽ-3015/11-2 od 05.02.2013.?

12. Je li dosudom parničnih troškova postupka primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015, 37/2022, 138/2023 – dalje: Tarifa) tako da se parnični trošak dosudi prema većoj vrijednosti boda od one koja je bila na snazi u vrijeme poduzetih parničnih radnji stranci koja je obvezana platiti parnični trošak onemogućava pristup sudu i pravo na pravično suđenje koje uključuje i nedopuštenost da se stranka dovede u teži pravni i ekonomski položaj retroaktivnom primjenom bilo kojega

propisa, pa tako i uvećanja vrijednosti boda Tarifom koja je stupila na snagu nakon već poduzetih parničnih radnji za koje se zahtjeva/sudi naknada parničnih troškova postupka, a sve imajući na umu pravna stajališta izražena u odlukama Visokog trgovačkog suda RH Pž-3390/2023-2 od 27.10.2023., Pž-2450/2023-2 od 30.08.2023., Pž-3919/2023-2 od 06.12.2023., Pž-2057/2023-2 od 24.01.2024., kao i odlukama Europskog suda za ljudska prava Stankov protiv Bugarske, zahtjev br. 68490/01, presuda od 12. srpnja 2007., Perdigao protiv Portugala (Veliko vijeće), zahtjev br. 24768/06, presuda od 16. studenog 2010., Musa Tarhan protiv Turske, zahtjev br. 12055/17, presuda od 23. listopada 2018., Klauz protiv Hrvatske (Presuda od 18.07.2013., Zahtjev br. 28963/10), Stankiewicz protiv Poljske (Presuda od 06.04.2006., Zahtjev br. 46917/99), Cindrić i Bešlić protiv Hrvatske (Presuda od 06.09.2016., Zahtjev br. 72152/13), Čolić protiv Hrvatske (Presuda od 18.11.2021., Zahtjev br. 49083/18), te da li takvo suđenje ima za posljedicu povredu prava iz čl. 90. st. 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014)?

13. Je li sud kod odluke o parničnim troškovima stranaka primjenom odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015, 37/2022, 126/2022, 138/2023) u svezi s čl. 90. st. 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014), a imajući na umu pravno stajalište izraženo u presudama Visokog trgovačkog suda RH Pž-3390/2023-2 od 27.10.2023., Pž-2450/2023-2 od 30.08.2023., Pž-3919/2023-2 od 06.12.2023., Pž-2057/2023-2 od 24.01.2024., kao i pravna stajališta izražena u odlukama Europskog suda za ljudska prava Stankov protiv Bugarske, zahtjev br. 68490/01, presuda od 12. srpnja 2007., Perdigao protiv Portugala (Veliko vijeće), zahtjev br. 24768/06, presuda od 16. studenog 2010., Musa Tarhan protiv Turske, zahtjev br. 12055/17, presuda od 23. listopada 2018., Klauz protiv Hrvatske (Presuda od 18.07.2013., Zahtjev br. 28963/10), Stankiewicz protiv Poljske (Presuda od 06.04.2006., Zahtjev br. 46917/99), Cindrić i Bešlić protiv Hrvatske (Presuda od 06.09.2016., Zahtjev br. 72152/13), Čolić protiv Hrvatske (Presuda od 18.11.2021., Zahtjev br. 49083/18), odluku treba donijeti na način da se za parnične radnje poduzete do 1. studenog 2022. godine stranci prizna parnični trošak prema vrijednosti boda od 10,00 kn (Tarifa NN br. 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015, 37/2022), dok se za parnične radnje poduzete nakon 1. studenog 2002. godine stranci treba priznati parnični trošak prema vrijednosti boda od 15,00 kn / 1,99 EUR (Tarifa NN br. 126/2022) odnosno prema vrijednosti boda od 2,00 EUR (NN br. 138/2023) ILI pak odluku o parničnim troškovima stranaka treba donijeti na način da za sve poduzete radnje odnosno i za one parnične radnje poduzete i prije 1. studenog 2022. godine stranci prizna/dosudi parnični trošak prema vrijednosti boda od 15,00 kn /1,99 EUR odnosno 2,00 EUR?“.

7. Revizijski sud je ocijenio da ovako postavljena pravna pitanja ne predstavljaju pitanja u smislu odredbe čl. 385.a ZPP jer su tako postavljena pitanja preopćenita i ovise o okolnostima svakog pojedinog slučaja, a njima tuženik zapravo osporava utvrđeno činjenično stanje, što samo po sebi nije dopušten razlog za dopuštenje revizije (u smislu odredbe čl. 385.a ZPP-a), pa se u okviru takvih pitanja prijedlog ne može razmatrati. Naime, takva pitanja nemaju važnost za ujednačenje sudske

prakse, što je osnovni smisao postupka koji se vodi povodom revizije, pa tako ni nemaju važnost za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Osim što je doseg takvih pitanja ograničen samo na važnost za ovaj, konkretni slučaj, ovise o okolnostima svakog (tj. konkretnog) slučaja.

7.1. Upravo iz tog razloga niti razlozi važnosti na koje se tuženik u prijedlogu za dopuštenje revizije poziva u odnosu na navedena pitanja nisu u dovoljnoj mjeri uspoređujući s konkretnom činjeničnom i pravnom situacijom.

8. U odnosu na pitanja koja se odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP treba reći da predlagatelj tu polazi od pogrešne pretpostavke da je sud izostavio razloge o odlučnim činjenicama, jer suprotno proizlazi iz obrazloženja nižestupanjskih odluka. Na sva pitanja i o svim žalbenim razlozima odgovoreno je i obrazloženo u pobijanoj odluci.

9. U odnosu pak na pitanje o parničnom trošku pobijana odluka ne odstupa od pravnog shvaćanja izraženog u odluci revizijskog suda broj Rev-562/2024-2 od 7. svibnja 2024.

10. Slijedom navedenog, nisu ispunjene pretpostavke za intervenciju revizijskog suda u smislu odredbe čl. 385.a st. 1. ZPP pa je ovaj sud na temelju odredbe čl. 389.b st. 1. ZPP riješio kao pod točkom I. izreke ovog rješenja.

11. Prema ocjeni vijeća predlagatelj navodima iznesenim u prijedlogu za dopuštenje revizije nije učinio vjerojatnim da mu je tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u smislu čl. 385.a st. 2. ZPP.

12. Ovaj sud smatra da je u postupku pred nižestupanjskim sudovima tuženiku bilo omogućeno da se izjasni o zahtjevima i navodima tužitelja, da iznosi činjenice i predlaže dokaze te na taj način ravnopravno sudjeluje u postupku. U konkretnom slučaju drugostupanjski sud je detaljno obrazložio svoju presudu, tako da se ista ne može smatrati arbitrarnom ili očito nerazumnom.

13. Slijedom toga ocjena je ovog suda da nisu ispunjene pretpostavke za intervenciju ovog suda u smislu čl. 385.a st. 2. ZPP i dopuštenje revizije te je na temelju odredbe čl. 389.a st. 4. ZPP odlučeno kao pod točkom II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 28. listopada 2025.

Predsjednik vijeća:
dr.sc. Jadranko Jug

Broj zapisa: **9-3087f-0e2e1**

Kontrolni broj: **0a699-65ff4-54e6e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.